

ת"פ 23572/05/16 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד ודיע בן עבדל קאדר

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 23572-05-16 רשות הגנים הלאומיים ושמורות
הטבע נ' בן שכיב חסן ואח'

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין: רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע
ע"י ב"כ עו"ד יאיר לרר
נגד
2. ודיע בן עבדל קאדר
המאשימה
הנאשם

גזר דין
בעניין נאשם 2

כללי

1. הנאשם 2 הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירת צייד חיות בר מוגנת, עבירה לפי **סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955 (להלן: "החוק")** ועבירת החזקת חיות בר מוגנת, עבירה לפי **סעיף 8(א)(3) לחוק**.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 29/01/16, בשעה שאינה ידועה למאשימה ועד לשעה 13:00 לכל הפחות, החזיקו הנאשם 2 יחד עם אחר, בתוך רכב פז'ו מספר 65-386-61, עמו ניסו להימלט מפני פקחי השמורה, ב-2 חוגלות, שהן חיות בר מוגנות, שהיו בשקיות. החוגלות האמורות ניצודו על ידי הנאשם 2 והאחר באותו המועד בחורשה ליד רמלה, וזאת באמצעות רובה ציד מספר p09837 השייך לאחר, אשר ירה בחוגלות על מנת לאוכלם, וללא כל היתר.

תסקירי שירות המבחן

3. כעולה מתסקיר שירות המבחן מיום 19/02/18 בעניינו של הנאשם 2, הנאשם בן 46, רווק, השלים 7 שנות לימוד, החל לעבוד בגיל 14, וטען כי כיום מתכנן להתחיל תהליך של פשיטת רגל, כיום עובד בעבודות מזדמנות וכשכיר אצל קבלנים פרטיים בתחום זה.

לטענת הנאשם הוא בעל מצב רפואי מורכב.

לאור הצהרת הנאשם כי צורך סמים מסוג קנאביס באופן מזדמן במהלך השנים הוא הוזמן לביצוע בדיקות שתן, אולם לא התייצב, וטען כי שכח את מועד הבדיקות.

הנאשם לקח אחריות על מעשי העבירות, גילה הבנה ומודעות לבעייתיות במעשים, הביע צער וחרטה, בעיקר נוכח קיום ההליך המשפטי והמחירים האישיים הכרוכים בו, וציין כי נטש את תחביב הצייד כליל.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם איננו מזהה כל בעייתיות בהתנהגותו המצריכה התערבות של השירות כגורם סמכותי, ועל כן לא התאפשר בירור מעמיק של התנהגותו עוברת החוק, ובכללה צריכת חומרים ופריצת גבולות. עם זאת, ניכר כי כיום הנאשם בעל הבנה לחומרת מצבו הנוכחי, וההליך המשפטי ומעורבות השירות בעניינו מהווים גורמים מפחיתי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

לאור האמור נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. כמו כן, לאור הקושי להעריך את נושא צריכת החומרים ובהיעדר תוצאות בדיקות שתן, נמצא הנאשם כמי שלא מתאים ולא כשיר לביצוע צו של"צ.

בשל המפורט המליץ שירות המבחן לשקול הטלת ענישה מרתיעה ומציבת גבול כגון מאסר מותנה וקנס, ולהימנע מענישה שתפגע במאמציו לתפקוד תעסוקתי.

טיעוני הצדדים

4. בעניינו של הנאשם 2 עתר ב"כ המאשימה להרשעת הנאשם ולהטלת מאסר מותנה קצר, קנס בסך 15,000 ₪, והתחייבות בסך 30,000 ₪.

בטיעונו הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, לחומרת עבירת הצייד, להיעדר היכולת של הנאשם לזהות את הבעייתיות בהתנהגותו, כפי שעולה מהתסקיר, ולהמלצת התסקיר להטיל עליו מאסר מותנה אשר יהווה גורם מרתיע.

ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בעתירותיו וכן את הרישום הפלילי של הנאשם 2.

5. לעניין הנאשם 2 עתר ב"כ הנאשמים להטלת קנס בגבולות המתחם אשר נע בין 5,000 ל-12,000 ₪ ולהטלת התחייבות כספית גבוהה.

בטיעונו הפנה ללקיחת האחריות מצד הנאשם, הודאתו במיוחס לו והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

כמו כן, לעניין שני הנאשמים טען ב"כ המאשימה כי על אף חומרת העבירה יש לאבחן בין הפסיקה אשר הוצגה על יד ב"כ המאשימה לבין מקרה זה, אשר נסיבותיו קלות מהן, בין היתר, במטרת הצייד ובכמות הצייד.

6. במועד הטיעונים לעונש טען הנאשם 2 כי מדובר באירוע חד פעמי והתנצל על מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה תוך בחינת הערך החברתי הנפגע, מידת הפגיעה בערך זה, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

8. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע הוא השמירה על חיות בר מוגנות והשמירה על עולם החי מפני הכחדה.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני, וזאת בשים לב למספר החוגלות אשר ניצודו, לעובדה כי לא ניצודו לצורך מסחר, אל מול התנהגות הנאשמים.

ברע"פ 8122/12 פחמאוי נ' מדינת ישראל (27/01/13) ציין הש' ג'ובראן כי: "בטרם סיום אציין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקלות חושים. ... ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי".

9. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. בעפ"ג 31759-10-16 מדינת ישראל נ' ג'בארין (10/01/17) התקבל ערעור המדינה כך שהנאשם הורשע בביצוע עבירת ציד חיות בר מוגנת (חוגלה) ועבירת ציד מכלי רכב ממונע. בית המשפט הרשיע כאמור את הנאשם, ביטל את צו השל"צ בהיקף של 250 שעות אשר הוטל עליו, והותיר את רכיבי הענישה האחרים על כנם: התחייבות בסך 15,000 ₪, הוצאות משפט בסך 3,000, וכן חולט רובה הצייד.

ב. בת"פ (חי') 14396-12-12 מדינת ישראל נ' מנסור (08/09/14), הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירת ציד חיות בר מוגנת (4 חוגלות) ועבירת החזקת חיות בר לאחר ניהול הוכחות. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 9,000 ₪, והתחייבות בסך 15,000 ₪.

ג. בת"פ (ק"ג) 14807-10-10 מדינת ישראל נ' אבו חמדה ואח' (12/04/11), הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירת ציד חיות בר מוגנת (6 חוגלות), עבירת ציד מכלי רכב ממונע, עבירת ציד ברדיפה בכלי רכב ממונע, עבירת החזקת חיות בר, ועבירת החזקת רובה ציד ברכב כשהוא טעון ומחוץ לנרתיק. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון המקל בין הצדדים

והטיל על הנאשם קנס בסך 9,000 ₪, והתחייבות בסך 20,000 ₪, וזאת לאור נסיבותיו האישיות.

ד. בת"פ (חי') **25186-02-16 מדינת ישראל נ' טרביה (05/02/18)**, הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירת ציד חיית בר מוגנת (חוגלות) ועבירת ציד בשיטה אסורה לאחר ניהול הוכחות. בית המשפט הטיל על הנאשם קנס בסך 8,000 ₪, והתחייבות בסך 12,000 ₪, וכן חולט רובה הציד.

ה. בת"פ (נצ') **3039-17 מדינת ישראל נ' קייס ואח' (21/12/09)**, הורשעו הנאשמים בגין ביצוע עבירת ציד חיית בר מוגנת, עבירת ציד ללא רישיון, עבירת אחזקת רובה ציד ברכב כשהוא טעון ומחוץ לנרתיק, והחזקת חיית בר מוגנת. בית המשפט הטיל על הנאשמים 1 ו-2 קנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪, ואילו על הנאשם 2, אשר לו היו 2 הרשעות קודמות בעבירות ציד לא חוקי, הטיל בית המשפט מאסר מותנה למשך 3 חודשים, קנס בסך 5,000 ₪, התחייבות בסך 10,000 ₪. כמו כן, חולט רובה הציד.

ו. בת"פ (טב') **12642-03-15 מדינת ישראל נ' שחאדה ואח' (17/11/15)**, הורשעו הנאשמים בגין ביצוע עבירת ציד חיית בר מוגנת (חוגלה), עבירת ציד מכלי רכב ממונע, עבירת ציד ללא רישיון, ועבירת החזקה בערך טבע מוגן ללא היתר. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם 1 כך שהוטל עליו קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות בסך 15,000 ₪, ובעניינו של הנאשם 2 הוטל קנס בסך 7,500 ₪, והתחייבות בסך 15,000 ₪.

10. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק) יש לתת את הדעת לכך שלטענת הנאשמים לא קדם תכנון לביצוע העבירה והעבירה נעשתה בשל השפעת בנו של הנאשם 1 עליו, לחלקו הגדול יותר של הנאשם 1 בביצוע העבירה, ולנזק אשר נגרם - מותן של 2 החוגלות.

11. לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין הימנעות מהטלת מאסר מותנה, קנס בסך של 5,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪, ועד להטלת מאסר מותנה, קנס בסך 12,000 ₪, והתחייבות בסך 20,000 ₪.

12. במקרה דנן, בעניינו של הנאשם 2 לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולא.

13. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לנטילת האחריות של הנאשם 2 על מעשיו.

מנגד, יש לציין כי עיון ברישום הפלילי של הנאשם 2 מעלה כי בחודש ספטמבר 2006 הורשע בגין ביצוע עבירת ציד והחזקת חיית בר מוגנת (חוגלות), החזקת נשק ברכב מחוץ לנרתיק וציד ללא רישיון ציד. בשל האמור, הטיל בית המשפט על הנאשם קנס בסך 2,000 ₪.

14. בשוקלי כלל השיקולים לקולא ולחומרא, ובכלל זה עברו של הנאשם 2 מחד גיסא ושיתוף הפעולה החלקי עם שירות המבחן, ומאידך גיסא נטילת האחריות, הבנת חומרת מצבו וחלקו היחסי במעשי העבירה, אני סבורה כי יש להטיל

על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחם.

15. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע.
 2. הנאשם ישלם קנס בסך 7,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם ב - 10 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.
 3. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 15,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע אחת העבירות בהן הורשע.
- ההתחייבות תחתם עוד היום. לא תחתם, ייאסר הנאשם ל- 7 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' אדר א' תשע"ט, 11 פברואר 2019 בהעדר הצדדים.